

Szivárvány

VERS, MESE, JÁTÉK KICSIKNEK • 2018. JÚNIUS

6.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Fagylalt

Olvad, csöpög, ragad,
bizsereg a fogad,
nyalod, nyeled, harapod,
nem adnál egy falatot,
egy perc alatt odatesz,
jobb, ha nem is keresed,
tagadd le, de azon nyomban,
hány gombóc volt a torkodban.

SIMON RÉKA ZSÚZSANNA

Nyár kezében

Nyár kezében fagylalt,
hét gombóccal baktat.
Kelyhek között válogat,
jóízűen nyalogat.
Elfekszik a selymes réten,
látat lóbál,
 eget kémlel,
versenyt fut a
zsongó széllel,
szíveket jókedvvel bélel.
Madarak ülnek hajába,
fürdik a nap sugarában,
elbóbiskol, szendereg,
álmaiban tekereg.
Elidőz itt és amott,
zsákba gyűjt sok bánatot,
emléket fűz, cirógat,
zenél, mesél és altat.

**Boldog nyarat kívánunk nektek.
Ugráljatok, pancsoljatok,
gyümölcstől, napfénytől
nagyra nőjetek!
Szeptemberben találkozunk!**

ZSIRAI LÁSZLÓ

Hívogató

Szivárványos kedvvel
dorombol a macska,
érted kiált reggel
ezer kakasocska –
süss fel ma szépen,
süss fel ma, napocska!
Napkorongból fénylő,
meleg mosolyocska,
nyári égen érő
aranyugaracska –
várunk a téren,
jöjj el ma, napocska!

KISS LEHEL

Itt a nyár!

Nagyiék sütivel várnak,
tudják, hogy vakáció van.
Várnak a hinták, a sátrak,
a tó és halak a tóban.
A Nap, hogy hasamra süssön,
várja már, s a fagyis bácsi
készül, hogy kedvencem hozza.
Itt a nyár, láthatja bárki.
Szünidő!

Vár még a vár is,
fokára zászlóm kitűzöm.
Kis pacsirta, üzenem a Napnak:
ragyogjon! Hevítsen! Tűzzön!

SIKÓ-BARABÁSI ESZTER

Ha eljön a nagy K. ...

Ha eljön a nagy K. és hozza rettentő-rek-
kentő hőlehelőjét, a nagyszobából kislisszol
a hús, reggeli levegő, s a virágok a fejüket ló-
gatják. Picimici játékoskosarában a lapos ál-
latok még jobban lapulnak, a traktoros

könyvben a gazda megtörli
verejtékező homlokát. De
a láthatatlan nagy K.
nem kímél semmit és
senkit. A kutyákat a szurkos
járdához ragasztja, a macská-
kat meg bokrok alá dugdossa, hogy még
Emma is hiába csalogatja őket. Pedig Emma
okleveles macskacirógató...

Az a titok – magyarázza Samunak meg Sá-
rinak –, hogy közben arra gondolok, a cica egy
kislány, a cica meg azt hiszi, hogy én egy má-
sik macska vagyok... Egyszerű ez.

A nagy K. nyomában a dinnye kásásodik a
hűtőben, s a fagyai lekonyul a pálcikáról. A gye-
rekek biztosan tudják, hogy a nagy K. közeleg,
mert olyankor anyáék lemondóan sóhajtanak:

– Jön a nagy K. Nikula!

Ilyenkor fonnyad a jókedv, a labda nem pat-
tan, vagy szándékosan felborítja az anya kávé-
ját. Óvintézkedéseket azért lehet tenni, mond-
juk kimenekülni a negyedik emeleti lakásból
a zöldbe. De van, hogy nincs menekvés, mert
apa nincsen otthon.

Apa állatorvos. Nagyállatorvos. Szombaton
is dolgozik. Néha még vasárnap is kimegy
a farmra.

– A marhák nem ismerik a hétvégét –
mondja olyankor, és Samuék
nem értik, anya erre miért
neveti el magát szomor-
kásan.

Egyedül ő, anya tud szembeállni a nagy K. Nikulával. Az ereszt-huzat-varázslattal. Először kinyit minden ablakot, majd elküldi Samut legózni, hóna alá csapja a három lányát, és bevonulnak a nagyszobába. Samu egy ideig örvendezik a hús szellőnek, de aztán kíváncsi lesz, mi is történik a csukott nagyszobaajtó mögött.

Hát egyszer megleste.

Anya minden kislányát maga elé állította, Sárit, Emmát, Picimicit, azután keresgélt egy kicsit a szekrényben, és négy szoknyát húzott elő. A Sárié nagylányos, égszínkék, az Emmáén bodor felhőcskék vannak, a Picimicié szellő-mintás, az anyáé meg, hát az övé sötétkék, a tenger van rajta. Felvették a szoknyákat, anya hármat tapsolt, és elkezdtek pörögni. Csak úgy örvénylett a négy szoknya, s közben mondogatták a varázsigét: ereszt-huzat, ereszt-huzat. A többit sajnos nem látta Samu, hiába meresztgette a szemét.

Ám csakhamar illant a hőség, iszkolt a nagy K., borzongató szél söpört végig a szobákon.

Samu tudta, most mindjárt kijönnek a szobából. Piros az arcuk, és kacagnak. Samu mindig csodálkozik: hirtelen nem is látszik, ki kicsoda. Olyan egyformák!

Amióta ezt látta, ő is ki akarja próbálni. Talán pont ma lesz rá alkalom. Anyáék mélyen alusznak, és ő már érzi, ma is eljön a nagy K. Nikula. Már itt is van! Nyakon csípi a fiút, perzselni kezdi a bőrét. Samu gyorsan bemene a nagyszobába. Előkapja a négy szoknyát.

Biztosra akar menni. Mind a négyet magára ráncigálja. Karját szétárja, s pörög, mint a bűgőcsiga, de a szellőt, az üdítőt hiába várja.

Csalódottan lehuppan a szőnyegre. Nem érti, miért nem működik. Pedig ő mindent pont úgy csinált, ahogy anyáék.

A szemét szúrja a só, szédül, a szája meg száraz, annyit darálta a varázsigét: ereszt-huzat, ereszt-huzat...

LÁSZLÓ NOÉMI

Hideg- meleg

Rettenetes ez a meleg,
a halak is nyeletlenek.
Nem átallják mondani:
elkelne egy jó fagyi,
esetleg egy pakolás,
patak-parti, jégrakás.

Jég, jég, csuda jég,
nyárban sosem vagy elég.

Rettenetes ez a zápor,
fél a fa az árnyékától.
Húzza vihar, löki szél,
reggelre félrebeszél,
hajladozik össze-vissza,
könnyeit a föld beissza.

Szél, szél, csuda szél,
meneküljön, aki fél!

CSEH KATALIN

Varázslat

Szép almavirág, szép almavirág,
szédülő világ, szédülő világ...
Lebben a szélben szíromfátyol,
fejemre száll és elvarázsol:
kerti tündérlány leszek,
rólam álmodoznak majd
a csillagközi hercegek.

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajza

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Gomba- gondolat

A gomba gondolt egy nagyot:
– Szokásaimmal felhagyok!
Az unt napokból kimászom,
Változzék az imázsom!

Smink-készletét rendezgetve
Egész este tervezgette
Élete nagy kalandját –
S elcserélte kalapját.

Gombás könyvekben azóta
Föl-fölbukkan mosolyogva,
Mindig más-más neveken,
Ne csodálkozz ezeken:

Cilinderes susulyka,
Vöröscsákós galóca,
Kéksisakos csiperke,
Bojtossapkás pereszke.

FODOR SÁNDOR

MESÉ

a jószágos
gombáról.

Volt egyszer egy hatalmas tölgyfa az erdő közepén. Magas volt és terebélyes. Nem csoda, ha gomba nőtt a tővében. Esős években kosárszám szedték alóla a kékhátút, a hiribet, a keserűgombát. De virított ott bőségesen párducgalóca meg gyilkos galóca is, hogy a gyakorlott gombászoknak legyen, amire felhívniuk a kezdők figyelmét.

Száraz év volt az idei, a hatalmas tölgy alatt mindössze két árva hirib merészkedett a napvilágra, távol egymástól. Unatkoztak is, amennyi beléjük fért. És nőttek-nődögéltek, bár lassan, a nagy szárazságban.

Az egyik hirib kissé félreccsapva viselte vastag kalapját. A másik úgy gubbasztott, mélyen szárára húzva a kalapot, mintha egész nap szundizott volna. De szundizott is, azt hiszem, mert nem állt szóba senkivel, semmivel. Még azzal a csóré-csigabival sem, amelyik a lábához kúszott.

– Hadd másszak fel a kalapodra – kérlelte a gombát.

Ez mordan hallgatott.

– Jó na, hallgatás beleegyezés – gondolta a csiga, és nekiindult. De visszacsúszott a gomba vastag szárán.

– Takarodj – mordult reá a gomba.

– Csak egy kicsit engedj napozni... – kérlelte a csórécsiga, de a hirib továbbra is síkos maradt, a csórécsiga pedig továbbbaraszolgotott a másik, a félreccsapott kalapú hiribgomba felé. Időközben egy bogárka érkezett a behúzott nyakú hiribgombához.

– Na, ebben a gombában jól ellaknék – így a bogárka –, szépen felnőne benne a családom is!

– Takarodj innen! – szisszent rá a hiribgomba. – Még megtöltenétek engem mindenféle nyúvel! – és elűzte a bogárkát.

Elűzte a helikopterként rászállni készülő legyeket is.

Egyedül nőtt, vastagodott a tölgyfa alatt.

– Ez talán a másiknál is hepciásabb lesz – gondolta a csórécsiga, amikor közelebről pillantotta meg a hirib félrecsapott kalapját. De azért illendően köszönt neki, és megkérdezte:

– Megengednéd-e, hogy a kalapodon napozzam egy kicsit, hiribgazda?

– Már hogyan engedném – felelte kedvesen a délceg hiribgomba. – Aztán ha kinapoztad magad, hálából kicsipkézheted a kalapomat!

– Ki én, ne félj, gyönyörűre – örvendezett a csórécsiga. És meg sem állt, amíg fel nem érkezett a vendégszerető gomba kalapjára.

A gomba nem űzte el a lakást kereső bogárkát sem:

– Jöhetsz, költözhetsz belém bátran. Ha elszaporodsz, legalább lesz itt egy kis nyüzsgés, úgylis eleget unatkozom!

Vitte is a hírt a mord hiribgombának a feketerigó.

– A testvéred vígan él! Kalapját csipkézi a csiga, beléköltözött a bogárka!

– A bolond! – így a mogorva gomba. – Megnyüvesedik, elpusztul! – és gubbasztott tovább.

Mígnem egy szép napon gombászok jöttek arra. A mord hirib csak érzi, hogy lenyiszszantják a tövéről. Valaki magasba emelte:

– Idenézz, de gyönyörű gomba! – kiáltotta, és beletette a kosarába.

– Itt is van egy, de ezt megjárta a csiga. És nyüves is, puha a tapintása. Nem szedem le! – kiáltotta egy másik gombász. Nem is szedte le a félrecsapott kalapú hiribgombát.

– Na, te buta! – szólt oda neki a kosárból a mord hirib, amikor elvitték a testvére mellett. – Engem megbecsülnek, te pedig ott rohadsz el csigáiddal-bogaraiddal, ahol vagy...

– De jövőre új hiribek kelnek ki a helyemen! – dörmögött a félrecsapott kalapú hirib, és búcsút intett dölyfös társának. Még javában mulatozott lakóival és a sütkérező csigabigával, amikor mogorva társát összeaprították, és betették a tepsibe – sercegni.

SZŐCS MARGIT

Gombaszezon

A kitartó esőzés után meleg, párás napok következtek. Boldizsár nagyszüleinél töltötte a hétvégét. A háromfogásos vasárnap ebéd után lustán hevert az ágyon.

– Jó lenne egy kis mozgás. Menjünk ki a Bükkbe, megkezdődött a gombaszezon – álltak elő az ötlettel a nagyszülők.

Boldizsárnak nem kellett kétszer mondanivalót hoznia a kamrából a kosarat. Beültek az autóba, s nemsokára már a Bükkben voltak.

Az erdő titokzatos zsongásban szendergett. A lombcsipkén átsurruló fény megcsillantott egy-egy bokrot, virágot. Boldizsár alig tett pár lépést az ösvényen, máris megakadt

KESERŰGOMBA

ÁRVÉGŰ FÜLŐKE

a szeme az első gombán. De nem akármilyen gomba volt az, mert ahogy lehajolt érte, bemutakozott:

– *Galambszürke kalapomat
díszíti egy zöld repkény,
nincsen dolgom, sütkérezek
itt az ösvény közepén.*

Boldizsár boldogan kiáltott fel:

– Nézzétek, találtam egy galambgombát!

Alighogy a kosárba tette első szerzeményét, a szemközti bokor alatt észrevett egy élénksárga foltot. Gyorsan ott-termett, s mint kiderült, nem hiába:

– *Sárgálló képem
gombászokat felvidít,
akárhogy rejtem,
a bokorból kivirít* – hallatszott az ágak

sűrűjéből.

– Róka-gomba-családra bukkantam! – ujjongott ismét Boldi, és felkapkodta mindahányat.

A völgy felé haladva egy óriás tölgy árnyékában újabb szerencse várt rá. Kedvenc

PIRULÓ GALÓCA

RÓKAGOMBA

GALAMBGOMBA

TROMBITAGOMBA

VARGÁNYA

Válaszd ki, melyik kosár kié.
Te milyen gombát kóstoltál már?

gombája állta útját az avarszőnyegen. Vaskos tönkjével, szivacsos bélésű, barna kalapjával dörmögve kínálta magát:

– *Egyik nevem hiribe,
a másik vargánya,
én vagyok az erdő
legnagyobb vagánya.
Kinek tartja kedve,
mondja rám, hogy medve!*

– Fogadok, hogy nem láttál még ekkora medvegombát, Nagytata – mondta Boldi, de azon nyomban észrevette, hogy a gombának két szomszédja is van. A baloldali, a trombitagomba egy pocsolya tükrében nézte magát, s javában elégedetlenkedett:

– *Nem áll jól a kalap nekem,
hiába is erőltetem,
sem paróka, bóbíta,
mert a fejem trombita.*

A jobboldali szomszéd egy piruló galóca volt. Ő sem volt jókedvében.

– *Vakaróznék, de nem tudok,
szégyenemben elpirulok,
tönköm viszket, gyűrűm vacog:
kóstolgatnak a kukacok* – panasolta.

– Ezek is ehető gombák, Nagymama? – kérdezte Boldi.

– Hogyne. A trombitagomba fűszeres ízű, finom ragú készíthető belőle. A piruló galóca egyaránt jó sütve, rántva, paprikásnak. De ez sajnos, kukacos.

– Te milyen gombákat találtál, Nagytata? – kíváncsiskodott Boldizsár.

– Nem túl sokat. Mindössze néhány erdei csiperkét és őzlábat, mert otthon felejtettem a szemüvegem – sajnálkozott Nagypapa.

– S te, Nagymama? – termett nagyanyja mellett Boldi.

– Árvégű fülökét és egy halom keserűgombát – mutatta a kosarát Nagymama.

Alkonyodott. A gombászok hazafelé vették az irányt.

Otthon Anyáék és a vendégek már alig várták érkezésüket. Nagymama és Boldizsár hozzálátott a vacsora készítéséhez. Megpuolták a gombakupacot, majd alig győzték sütni, párolni, mivel az ínycsiklandó-illatcsalogatta éhes szájak gombamód szaporodtak.

ERDEI CSIPERKE

ŐZLÁBGOMBA

SZABÓ MAGDA

Ki hol lakik?

Hol lakik a halacska? A lakása tavacska, tenger, folyó, kék patak, lenn lakik a víz alatt. Vízben alszik, vízben kel, vízi nótát énekel, vízből van a párnája, buborék a labdája.

Hát a csiga hol lakik? Hátán a lakása, ha elindul sétálni, vele megy a háza. Kövön-földön gyalogol, fűszál a hintája, tapogatja az utat két kis szarvacskája.

Az őzike merre él? Vajon hol lakik? Ágyát erdő közepén pázsitból vetik. Ha a tisztáson suhan, szél sem ér nyomába, bársony fűvön illan át barna kis patája.

Kösd össze az állatot a lakásával.

Keresd meg, ki milyen hangot ad ki.
Próbáld utánozni az állatok hangját.

CSIVITEL

TRILLÁZIK

CINCOG

BREKEG

NÉMA

ZÜMMÖG

BŐG

CIRIPEL

HÜHOG

TÓTH ÁGNES versei

Állatkertben

Oroszlán

Nyiratkozni sosem szoktam,
szexepilem dús hajam.
S bár fejemen nincs korona,
király vagyok jómagam.
Indiában, Afrikában
él a népem szabadon.
Éjszakánként sóhajtozom,
hív a távoli vadon.
Aztán ordítok egy nagyot,
hogy a sok fa megremeg,
s ketrecentől megremülve
futnak el a gyerekek.

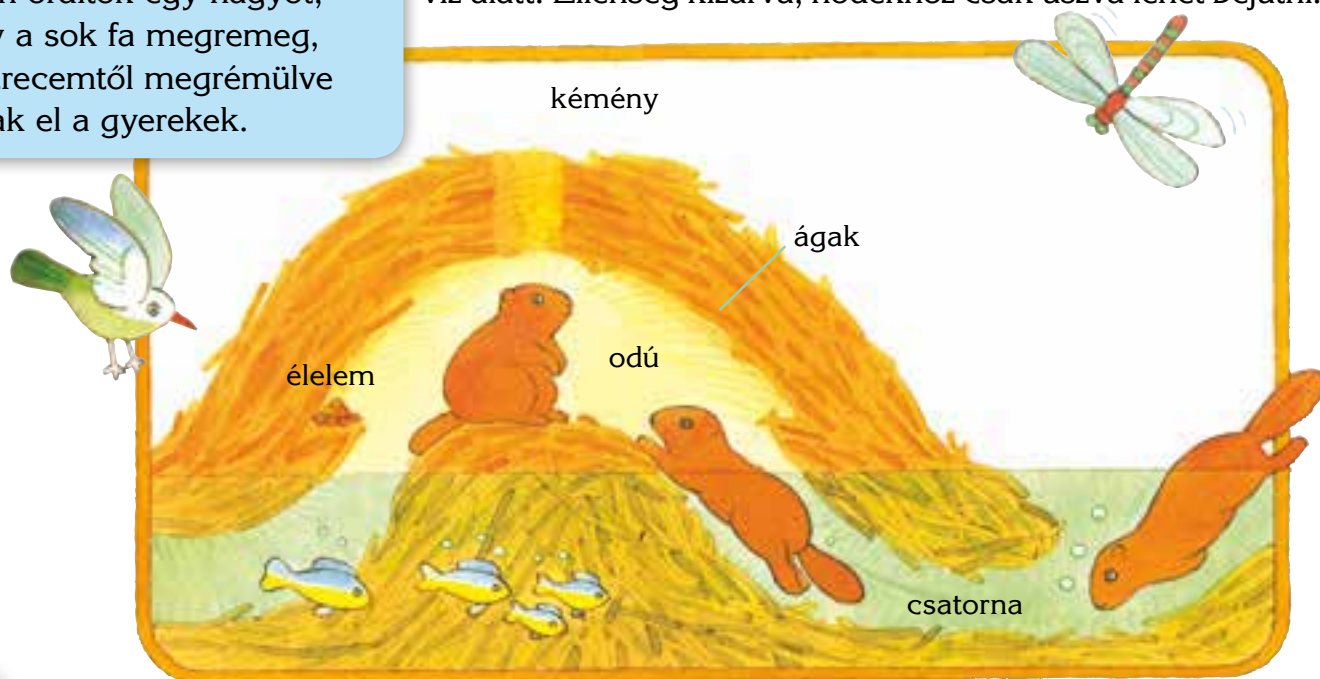

Megússzák szárazon

A hódok igazi építőmesterek. A víz kellős közepén száraz palotában élnek. Először gátat, majd teraszt hordanak össze földből, kövekből, fából, erre építik ágakból a boltíves odút. A tetején szellőzőnyílás, bejárata több is van, de mindenik a víz alatt. Ellenség kizárva, hódékhöz csak úszva lehet bejutni!

Hód

Hód vagyok, a hídépítő,
favágó és gátépítő.
Háton úszó, folyton rágó,
rémes-prémes famunkáló.
Hódító és hódoló,
vízi hódvárban lakó.

Színezd ki a tigrist és otthonát,
a dzsungelt.

Tigris

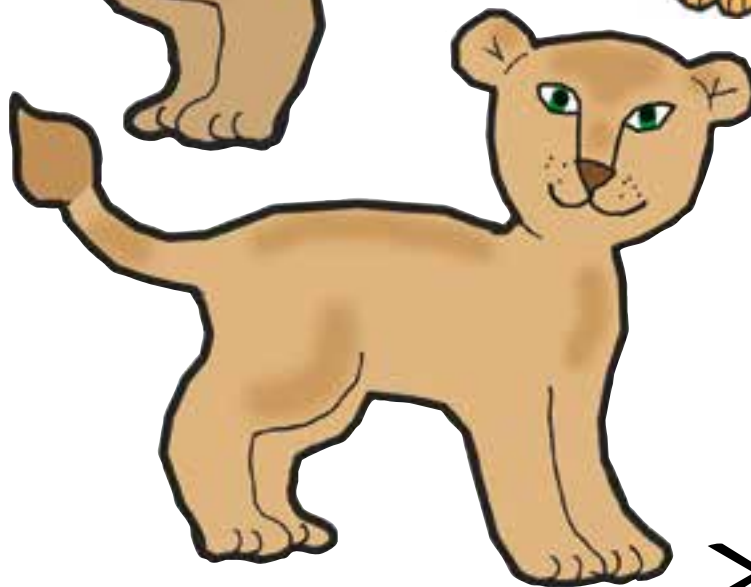
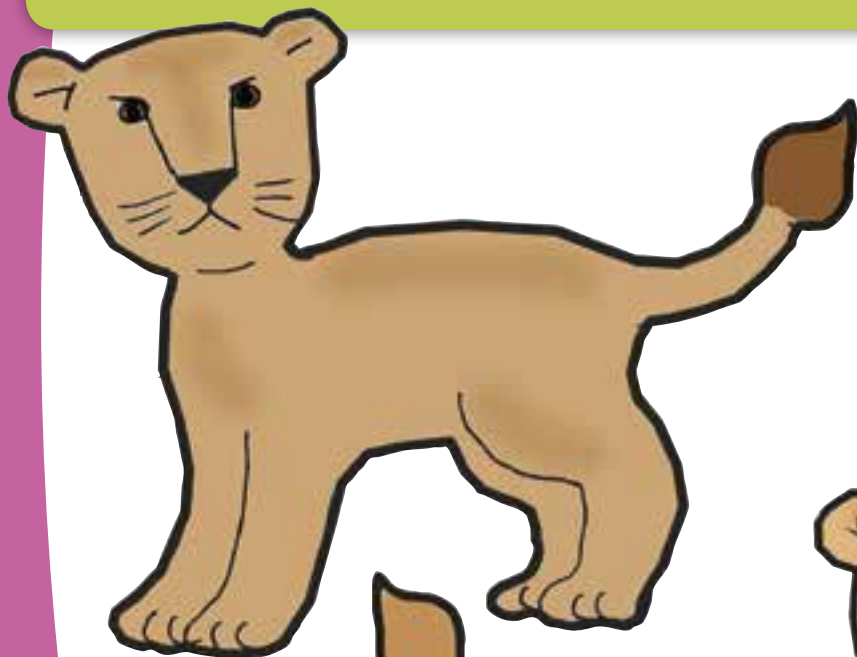
Tigris vagyok, szép és büszke,
Ázsiában éltem,
vadra lestem, futkároztam,
senkitől se féltem.

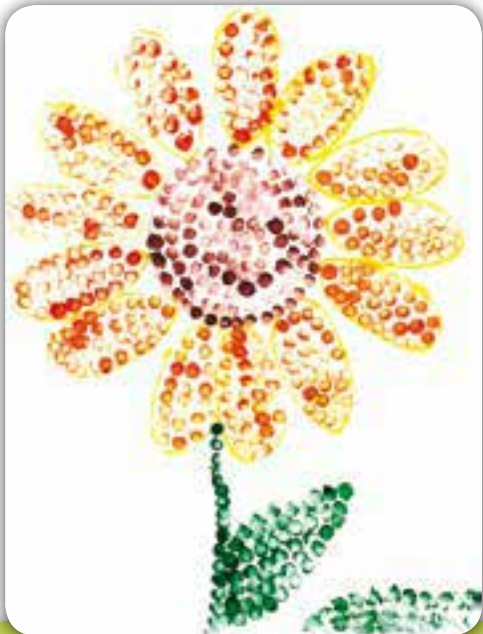
Őseimtől a bundámra
csíkot örököltem,
azóta is vigyázok rá,
nehogy letöröljem.

Féltek tőlem az állatok,
akármerre mentem,
de az állatkertbe hoztak,
hogy lássatok engem.

Oroszláncsalád

A lap tulsó oldalára ragassz vastag kartont, vágd ki az oroszláncsaládot, és sárgás-barnás fonállal tekergesd be a testüket úgy, mint Fejér Ágota tanító néni zabolai elsősei. Az oroszlánpapának ragassz sörényt is, hogy tekintélyesebb legyen.

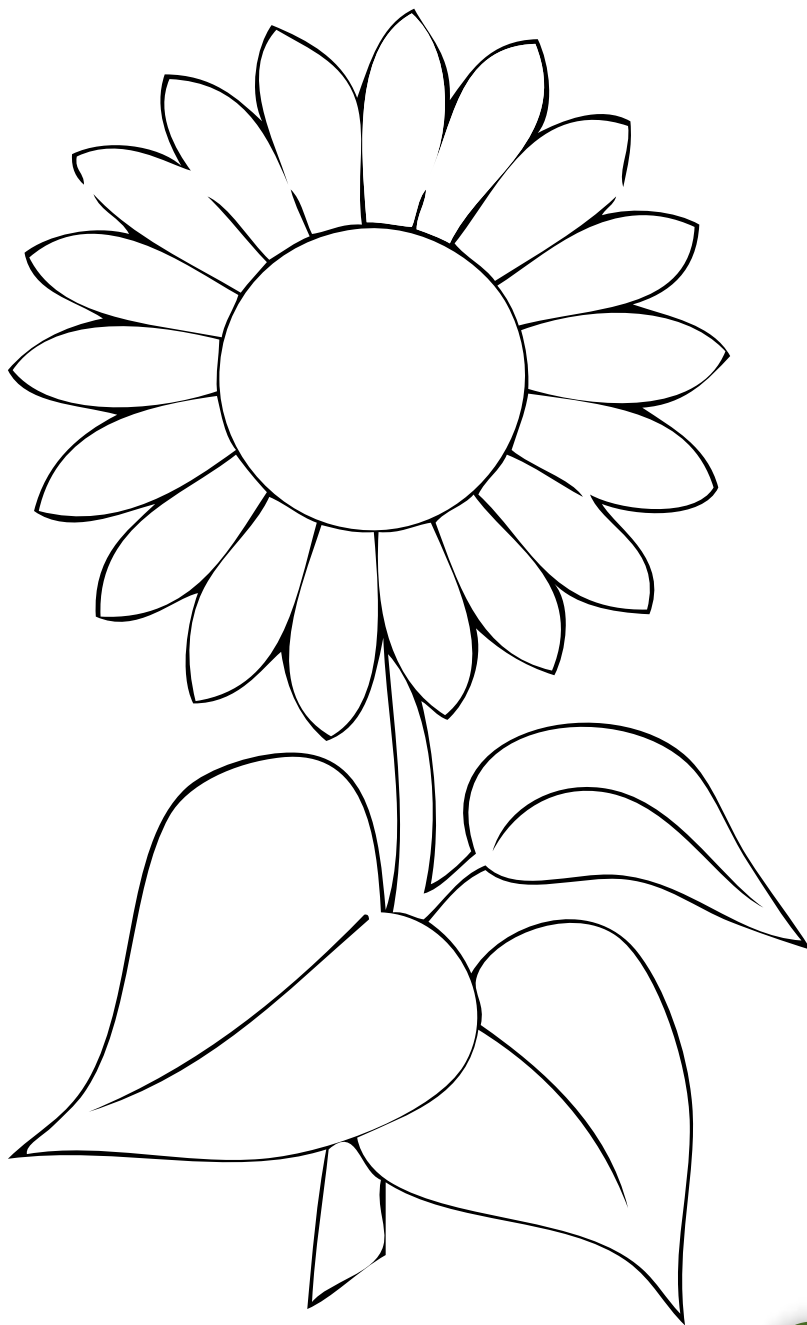

Fesd ki a napraforgót, amivel kedved tartja: ecsettel, színes ceruzával, ujjaddal pecsételve, igazi magokkal gazdagítva.

Nagy Eszter, Szakács Anikó tanító néni székelyszenterzsébeti kisdíákja festékbe mártott szívószállal dolgozott.

Napvirág

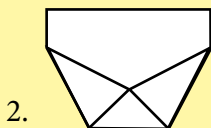
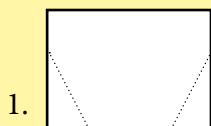

Rajzos kézimunkák

Székely Edit tanító néni másodikosai a négyfalusi Zajzoni Rab István Líceumban renthagyó ötletekkel gazdagították rajzukat. Remán-Zippenfenig Sarolta díszes fület ragasztott rá, és rajzmappaként összecsuksa színpompás alkotását.

Hankó Eszter előbb a rajz szerint trapéz alakúra hajtogatta a lapot, majd macska-pofit festett rá.

Rajzok a Venezia Kiadó Szünidei mulatságok című könyvéből

Emlékbefőtt

Szilágyi-Székely Melinda tanító néni magyarlapádi kisdíákja, Kiss Borbála ötlete alapján tedd el te is télire legszebb nyári pillanataidat.

Vágd körül a téglalapot, a hátoldalára ragassz kartont, és fűzd fonalra. Nyár folyamán vágd ki a képecskéket, és töltsd meg velük az üres üveget. Melyik a legkedvesebb emléked?

Vidám szünidőt kíván Cirmos és a Szivárvány.

Vágd ki, ragaszd kartonra, a vastag vonalak mentén metszd be.

Akaszd az ajtódra, s csúsztasd a mancsába valamelyik üzenetet.

Bejöhetsz, játszom!

Ne zavarj, alszom!

Pufika és a kánikula

Ötlet és rajz:
KOVÁCS RÉKA RHEA

DÖBRENTEY ILDIKÓ

Tibi király meg a ladik

Hol volt, hol nem volt, a Kerek-tón innen élt Tibi király. Volt neki egy vörös rókája, öt sárga kacsája, meg egy zsák zöldcsalánnal kevert kukoricadarája.

Egy nap Tibi király kapta magát, s elindult a jószágokkal a vásárba. Elöl kocogott a róka, mögötte totyogtak a kacsák, hátul baktatott Tibi király, vállán a zöldcsalánnal kevert kukoricadara.

Mentek, mendegéltek.

Egyszer odaérték a Kerek-tóhoz. Ott Tibi király ladikba ült, és sorban berakta a zsá-

kot, a kacsákat meg a rókát. Akkor látta, hogy a ladik majd' elmerül.

– A nemjóját, sok a jószág!

Kirakta a rókát. A ladik még mindig merült. Kirakta a kacsákat is. Akkor már nem merült.

– Ésszel él az ember – dünnyögte Tibi király. – Ami nem megy egyszerre, majd megy háromszorra. Elsőre átviszem a zsákot. Másodszorra a kacsákat. Harmadszorra a rókát.

Úgy is tett. Ám alighogy evezni kezdett a zsákkal, látja, hogy a róka a parton a kacsákat kergeti.

– Állj meg, te ilyen-olyan, vagy az evezőlapátot töröm össze a hátadon! Gyorsan visszaevezett a partra. A rókát jól eldöngette, aztán a zsákot kiemelte a ladikból, s a rókát tette a helyébe.

Újból elindult.

Ám alig tett néhány evezőcsapást, látja, hogy a kacsák a parton kicsípik a zsák száját, s a zöldcsalános kukoricát falják.

– Elmentek onnan, vagy pecsenyét sütök a bögyötökből!

Visszaevezett a partra megint. A kacsákat jól megtépte, a zsák száját bekötötte. Aztán partra tette a rókát, s a helyébe berakta a kacsákat.

Elindult harmadszor is.

Evezés közben hátrasandított, s látta, hogy a róka a parton a zsák száját szagolgatja, aztán fanyalognak odébbheveredik.

Most már baj nélkül átért a túlpartra. Kirakta a kacsákat a ladikból, és fordult máris, hogy hozza a rókát meg a zsákot.

Vissza is ért az innenső partra.

No, most melyiket...? Vigye a rókát?

– Hm, hm! Édes eszem, el ne hagyj! A róka nem lesz jó!

...Mert ha átviszi a rókát, s odarakja a kacsák mellé, a ferdepofájú mind széttepi a kacsákat, míg ő a zsákért jár!

Vigye a zsákot?

– Hm, hm! Édes eszem, ne aludj! A zsák sem lesz jó!

...Mert ha átviszi a zsákot, s odarakja a kacsák mellé, a kacsák fölfalják a zöldcsalánnal kevert kukoricadarát, míg ő a rókáért fordul.

Hogyan hát?

Szerencsére éppen arra legeltette a tehenét Kamilla királylány. Látta, hogy nagy a baj, ezért megigazította a gyémántkalárisát, az igazgyöngyös hajcsatját meg a rubintos karkötőit, aztán odahajolt Tibi királyhoz, és megsúgta a hogyanra a választ:

– Először evez át a rókával a túlpartra. Odaát tedd ki a rókát, de tüstént tedd a helyébe a kacsákat. Evez vissza a kacsákkal az innenső partra. Itt rakd ki a kacsákat, és tedd be helyettük a zsákot. Evez át a zsákkal a túlpartra. Tedd ki a zsákot, és gyere vissza a ka-

csákért. Tedd be a ladikba a kacsákat, és utoljára nyugodtan evez át a kacsákkal a túlpartra.

Jól tette Tibi király, hogy megfogadta a tanácsot, mert így átért minden jószágával a túlpartra.

Akkor visszanezett a válla fölött, és hálásan átintegetett Kamilla királylánynak. Kamilla királylány is visszaintett a halasi csipkés zsebkendőjével. Tibi király fogta a jószágait, s mint ki dolgát jól végezte, továbbindult velük a vásárba. Elöl kocogott a róka, utána totyogtak a kacsák, hátul baktatott Tibi király, vállán a zöldcsalánnal kevert kukoricadara.

Még most is mennek, ha meg nem érkeztek!

A mese szereplőivel karton mellékletünkön is találkozhatasz.

Ügyesedjünk

Homokképek idézik fel a vízparti emlékeket Fándly Enikő osztályának falán a nagyváradi D. Cantemir Iskolában.

Bak Márta osztálya a kolozsvári Zenelíceumban négyféle technikával idézte meg a tenger varázsát.

Mintha igazi lenne. Az élethű fagyik Török Katalin Csilla csoportjában készültek, a marosvásárhelyi Stefánia Napköziben.

Villával pecsételt tulipánok virítanak Botka Ildikó tanító néni diósadi osztályában.

Osváth-Boros Jolán óvó néni csoportja a kolozsvári Vidám Vonatocska Óvodában a szívét is beletette az alkotásba, s közben fűzni, hurkolni tanult, aztán meg fazakasínasként remekelt.

Kislányoknak küldjük Harai Erzsébet, zabolai tanító néni másodikosainak baba-táskáját.

Segesváron, Szakács Hajnalka tanító néni osztályában virultak ki ezek a pompás csokrok.

Jó nyári multság a gyurmázás. Bartha Orsolya tanító néni kendi elsősei mesterei a „műfajnak”.

Bunău Irén árpádi diákjai hagyományos pohár-hajtogatással készítették a gomba fejét.

A kelementelki óvodások tojástartóból szabták a vidám kukacot Kerekes Melinda és Menyhárt Katalin óvó nénik segítségével.

Mértani formák és szárnyaló képzelet, kollázs és festés szervesül

Kovács Júlia és Szucher Zsuzsa csoportjának alkotásain a marosvásárhelyi Pedagógiai Líceum Óvodájában.

Szárnybontó

Alig várom már a nyarat,
Hogy a sulira kerüljön lakat.
Elmegyünk a tengerpartra,
Így lesz az egész család barna.

Kicsit azért tanulgatok,
De a tancival csak
 ősszel találkozok.
Ősszel, mikor találkozunk,
Tanulunk és barátkozunk.

Zuh Eszter,
Marosvásárhely

Ismertem egy kismanót,
ki az erdőben lakott.
Az erdőben volt egy tó,
abban fürdött a manó.
Partján volt egy nagy bükkfa,
árnyékában játszott
 a manócska.

Arra járt egy fiúcska,
és a manót meglátta.
Örök barátok lettek,
és a tóban együtt fürödtek.

Gagyí Roland,
Marosvásárhely

Kiss Borbála,
Magyarlapád

Fürödni szeretek,
törölközőt nem viszek.
Napra állok, száradok,
homokozok, játszadózok,
jót pancsolok, labdázok,
aztán egy jót hintázok.

Zayzon Kinga,
Marosvásárhely

Murányi Jázmin,
Szilágypanit

Béres Janka Báborka,
Gyergyószentmiklós

Kicsi kutya bóklászik,
Gyopi éppen hadonászik.
Ne csípjék meg a szúnyogok,
Segítségem én vagyok.
A tóban békák brekegnek,
Kint meg vannak egerek.
A partján egy szellem volt,
Ilyen volt a varázs-tó.

Dénes Boglárka,
Marosvásárhely

Van egy ország legóból,
 Másból sem áll, csak városból.
 Nemes neve Kutjavár,
 Vigyázat, ott rendőrség vár!
 Nincs más állat, csak kutya,
 Így hát félhetsz, macska!
 Fővárosa M város,
 A kapuja kilenc záros.

Zoltáni Márk,
 Sepsiszentgyörgy

Papp Alex,
 Szilágybagos

Borbély Tekla,
 Marosvásárhely

Egyszer volt egy kislány és egy ló. Nagyon szegények voltak. Egy nap a ló kiment a rétre, találkozott egy nyuszival, megkérdezte, merre van a kis domb, mert ott akart lelelésni. A nyuszi útbaigazította. A dombon a ló talált egy odvas fát. Mit látott benne? Egy zsákot. Úgy gondolta, hazaviszi a gazdájának. A kislány mit talált benne? 100 arany pengőt. Mostantól boldogan éltek, amíg meg nem haltak. Itt a vége, fuss el véle!

Puskás Anna, Marosvásárhely

A kedvenc lovam Pepita,
 Büszkén lovagolok rajta.
 Alig várom, hogy újra lássam,
 Szép sörényét simogassam.

Van egy-két jó ötletem,
 Hogy Pepita szeressen.
 Almát, szénát, zabot adok,
 Szeretetet én így kapok.

Fényképem is van már róla,
 Ott fekszik az albumomban.
 Várom nagyon azt a napot,
 Mikor egy versenyen vágatok.

Birtalan Beatrix,
 Marosvásárhely

Szeme, szája aranyos,
 foga sárga, harapós,
 puha, selymes bundája,
 hosszú bajszú állatka.
 Egész nap csak rág, csak rág,
 megtömi a zacskóját.
 Szereti a meleget,
 forgács alatt hempereg.

Tamás Katalin,
 Kolozsvár

Kutya macska-kergető,
 Ez a kislány erre jó,
 Férjet keres magának,
 Cukrot meg a fiának.

Nagy Alexandra, Bogdánd

Csipike postája

– Úgy örülök a nyárnak, hogy madarat lehetne velem fogatni! – mondom a minap, mire Madár barátom a fejét csóválja:

– Te csak ne fogj semmiféle madarat, Csipike!

– Eszem ágában sincs, csak így szokták mondani az emberek, ha örülnek – békítettem, de

Madár tovább dohogott:

– Az emberek elég sok butaságot mondanak és tesznek. Nézz csak körül...

– Az én barátaim nem bántják az erdő lakóit – keltem védelmetekre, és bizonyoságul megmutattam Madárnak a töletek kapott, csodaszép állatos, erdős rajzokat, leveleket.

A nyár folyamán se felejtsetek el! Szeptemberben ismét találkozunk! A levélíróktól név szerint is elbúcsúzom: **Lázár Patrick Norbert**, Nagyenyed; **Troznai Szandra**, Marosvásárhely; **Balázs Nóra**, Székelyudvarhely; **Szabó Hanga**, Kraszna; **Székely Borbála**, Goschler Boglárka, Csíkszentdomos; **Nemes Zalán**, Hármásfalu; **Csontos Edina**, Kézdivásárhely; **Tóth Eszter**, Négyfalu; **Csenteri Szabina Hanna**, Szatmárnémeti; **Demeter Eszter**, Nagykároly; **Szilágyi Szilvia**, Sárvasár; **Gyerő Barnabás**, Kolozsvár; **Munteanu Maya**, Nagybánya; **Oláh Botond**, Zilah; a marosvásárhelyi G. Coşbuc Iskola Pitypang csoportja; a **szilágypaniti**, a **szentegyházi** óvodások; a **szatmárnémeti** Hám János Katolikus Líceum I., a M. Eliade Iskola II. D; a **nagyvárad** D. Cantemir Iskola II. D; a **marosvásárhelyi** Művészeti Líceum I., a Református Kollégium előkészítő, a Dr. Bernády György Iskola előkészítő C és D, a G. Coşbuc Iskola I. C, a N. Bălcescu Iskola II. D; a **kolozsvári** Báthory István Líceum II. A és C; a **zilahi** M. Eminescu Iskola II. D; a **székelyudvarhelyi** Tamási Áron Líceum I. osztálya; a **nyárádszeredai** I. B; a **kendi** I.; a **zabolai** előkészítő, I. B, II. B; a **szilágycsehi** előkészítő; a **fickói** II.; a **tekerőpataki** I.; a **vámosgálfalvi** II. B osztály.

Balázs Borka,
Marosvásárhely

Gáll Krisztina,
Fickó

Bordás Péter Mihoc-Géci Annamária és **Sipos Ilona** osztályába jár, a nagyvárad Szacs vay Imre Iskolában. Levelét maga pötyögte gépbe: *Szeretem a Szivárványt, legjobban azt, amikor ismerős gyerek nevét fedezem fel benne. Én is rajzolok, hátha lesz, aki örül, ha meglátja az én nevemet.*

● Tiszta víz nélkül nincs élet, mégis egyre szennyezettebbek Földünk vizei. **Székely Emőke osztálya a székelyudvarhelyi Tamási Áron Gimnáziumból a Föld Világnapján a víztisztító állomásra látogatott.**

● *Kis harangkórusunk van, furulyázni is tanulunk, szeretünk minél több hangszerrel megismerkedni. Élvezünk minden közös zenélést!* **Vincze Melinda és a nagybányai Németh László Líceum óvodásai**

● *A negyvenedik évzáróra készülök az oroszhegyi iskolában. Elsőseim épp úgy várják a Szivárványt, mint szüleik, nagyszüleik a Napsugárt sok-sok évvel ezelőtt, amikor tőlem tanulták a betűket, az olvasás szeretetét.* **Bálint Piroska tanító néni**

● *Minden hónapban türelmetlenül várjuk a Szivárványt. Kíváncsian böngésszük a benne rejlő kis csodákat. Köszönjük a sok érdekes verset, mesét és munkát.* **Laurán Angéla tanító néni és felsőbbányai kisdíákjai**

Várad Dóra,
Nagyvárad

● Majdnem minden anyanyelvórát a meséitekkel kezdünk, úgy nevezzük: „napi olvasás”. Egy-egy meséről több napon keresztül is beszélgetünk. Szöcs Margit meséi mindig meglepőek, olyan jó nekünk valók. Reméljük, jövőben már a Napsugáron keresztül találkozunk. **A lövétei másodikosok és Mag Ottilia tanító néni**

● **A csíkszeredai Micimackó Napköziotthon Mazsola csoportjával Erdély Hajnalka és Búzás Ibolya óvónénik szerették meg a Szivárványt. Örülnek is minden lapszámnak a kis Mazsolák!**

Szabó-Mező
Zselyke,
Csíkszereda

● Örömmel küldjük a hónapokon át gyűjtögetett bélyegeinket. Köszönjük a sok-sok munkát, ami mind a mi gyarapodásunkat szolgálja. Sok jó ötletet kívánunk jövőre is. **Bancsi Tímea és dicső-szentmártoni előkészítő osztálya**

• *A Szivárványból olvasunk minden este mesét. Az óvodában legelőször a képtárba nézünk be, hadd lássuk, ki mit rajzolt. Áda Izabella és Kovács Kinga óvó nénik középcsoportja a kézdivásárhelyi Manócska Napköziotthonban, közös alkotásuk, a Mesevár előtt.*

• *Szeretjük a Szivárványt, a verseket, a meséket, az érdekes feladatokat alig várjuk! Buzgón gyűjtöttük a bélyegeket is. Ilóc Judit tanító néni elsősei a nagybányai N. Iorga Iskolából*

• *Lassan két évtizede dolgozom a szilágyperecseni 1-es Óvodában. Egyetlen tanév sem telt el úgy, hogy ne rendeltük volna meg a Szivárványt. Mindent elolvassunk, elkészítünk belőle. Kulcsár Márta óvónő*

E lapszám támogatói:

Készült
a Magyar Kormány
támogatásával

Címlap:
**MOLDOVÁN
MÁRIA**

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXXIX. évfolyam, 416. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér. Honlapszerkesztő, nyomdai előkészítés: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva. **Megrendelhető a szerkesztőség címén:** 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001 **A lapok árát a következő bankszámlákra várjuk:** Cont IBAN: RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., CLUJ vagy RO70BTRL01301202P90961XX S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CÚL: 210622. **Készült a kolozsvári Tipoffset Kft. nyomdájában.** ISSN 1221-776x

Csipike-képtár

Janicskó Blanka,
Szatmárnémeti

Balázs Nóra,
Székelyudvarhely

Berecki
Gergő,
Kézdi-
vásárhely

Kolcsár Balázs
és Bence,
Mákófalva

Matlák Emma,
Kolozsvár

Keresztes Péter Zsolt,
Kolozsvár

Ára 4 LEJ, 400 FT

Tibi király meg a ladik

BAK SÁRA rajzai

Vágd ki a képet és az alatta levő rajzokat. A folyó fölött metszd be a vastag vonalat, és bújtasd be a csónak „nyelét”. A csónakon is vágd be a vastag vonalat, ide kerül rendre a három szállítanivaló. Most kezdheted törni a fejed: hogyan viszi át Tibi király a vörös rókat, az öt sárga kacsát meg a zsák zöldcsalánnal kevert kukoricadarát a túlsó partra úgy, hogy egyik se tehessen kárt a másikban.

A mesét a 22–23. oldalon olvashatod.